

4 METODY ŘEŠENÍ STACIONÁRNÍCH ELEKTRICKÝCH A MAGNETICKÝCH POLÍ

4.1 ZÁKLADNÍ VZTAHY

Metody řešení stacionárních elektromagnetických polí

- přímá integrace Maxwellových rovnic v integrálním tvaru
- okrajové úlohy pro potenciály
- integrální výrazy pro potenciály a vektory pole
- metoda zrcadlení

1. Přímá integrace Maxwellových rovnic v integrálním tvaru

Lze použít pro symetrické úlohy, je-li znám tvar ekvipotenciál resp. siločar

Elektrostatické pole řešíme pomocí 3. Maxwellovy rovnice

$$\oint_S \mathbf{D} d\mathbf{S} = Q$$

je-li $S \equiv$ ekvipotenciální plocha, pak \mathbf{D} je rovnoběžné s $d\mathbf{S}$. Pro symetrické případy (například bodový náboj, koule vodivá nebo dielektrická, tenký vodič, válcový vodič nebo dielektrikum apod.) platí, že $D = \text{konst.}$ na S , pak bude

$$D \oint_S dS = Q \quad \Rightarrow \quad D = \frac{Q}{S} \quad E = \frac{D}{\epsilon}$$

$$U_{AB} = \int_A^B \mathbf{E} d\mathbf{l} \quad \text{resp.} \quad \mathbf{E} = -\text{grad} \varphi \quad \Rightarrow \quad \varphi$$

Elektrické pole proudové řešíme pomocí rovnice kontinuity

$$\oint_S \mathbf{J} d\mathbf{S} = 0$$

je-li $S \equiv$ ekvipotenciální plocha, pak \mathbf{J} je rovnoběžné s $d\mathbf{S}$. Označíme-li I proud vtékající do plochy tenkým vodičem a J proudovou hustotu vytékajícího proudu do okolního vodivého prostředí, pak lze rovnici kontinuity přepsat do tvaru:

$$J \oint_S dS = I \quad \Rightarrow \quad J = \frac{I}{S} \quad E = \frac{J}{\gamma}$$

$$U_{AB} = \int_A^B \mathbf{E} d\mathbf{l} \quad \text{resp.} \quad \mathbf{E} = -\text{grad} \varphi \quad \Rightarrow \quad \varphi$$

Magnetické pole stacionární řešíme pomocí 1. Maxwellovy rovnice

$$\oint_c \mathbf{H} d\mathbf{l} = I$$

je-li křivka $c \equiv$ siločára, pak vektor \mathbf{H} je rovnoběžný s $d\mathbf{l}$, pro symetrické případy (je $H = \text{konst.}$ podél siločáry c), bude

$$H \oint_c dl = I \quad H = \frac{I}{l} \quad B = \mu H \quad \Phi = \int_S \mathbf{B} d\mathbf{S}$$

2. Okrajové úlohy pro potenciály

Rovnice pro potenciály stacionárního elektromagnetického pole (Laplaceova resp. Poissonova) jsou uvedeny v tabulce ve 2. kapitole. K jejich řešení je nutno formulovat hraniční podmínky pro potenciál (okrajové podmínky a podmínky na rozhraní). Používáme metody:

- a) analytické – 1D úlohy jsou popsány obyčejnými diferenciálními rovnicemi
– 2D, 3D úlohy vedou na parciální diferenciální rovnice
- b) numerické – metoda konečných diferencí (MKD),
– metoda konečných prvků (MKP),
vedou na soustavu algebraických rovnic pro potenciály v uzlech diskretizační sítě

3. Integrální výrazy pro potenciály a vektory pole

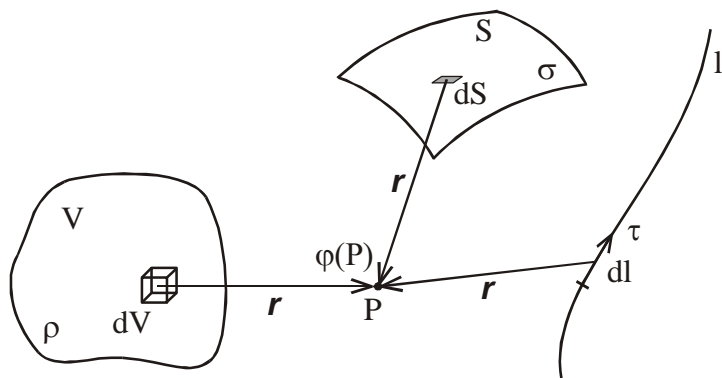
Integrální výrazy pro potenciály jsou partikulárním řešením Poissonovy rovnice pro potenciály (tj. $\Delta\varphi = -\rho/\epsilon$, $\Delta\mathbf{A} = -\mu \mathbf{J}$).

Elektrostatické pole

$$\varphi(P) = \frac{1}{4\pi\epsilon} \int_V \frac{\rho dV}{r}$$

$$\varphi(P) = \frac{1}{4\pi\epsilon} \int_S \frac{\sigma dS}{r}$$

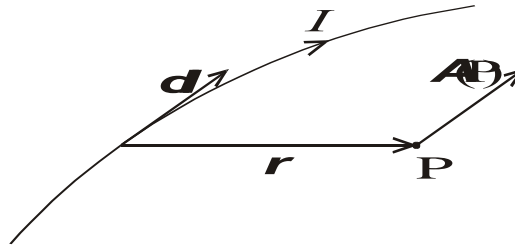
$$\varphi(P) = \frac{1}{4\pi\epsilon_1} \int_l \frac{\tau dl}{r}$$

Magnetické pole stacionární

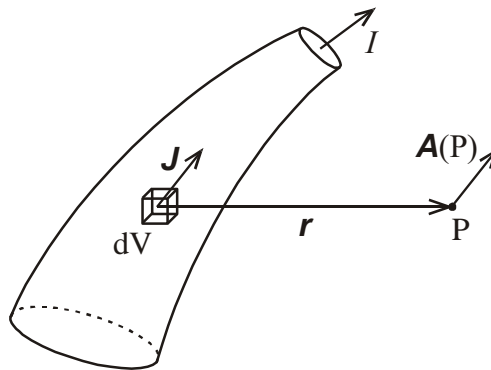
Vektorový potenciál magnetického pole tenkého vodiče

$$\mathbf{A}(P) = \frac{\mu I}{4\pi} \int \frac{d\mathbf{l}}{r}$$

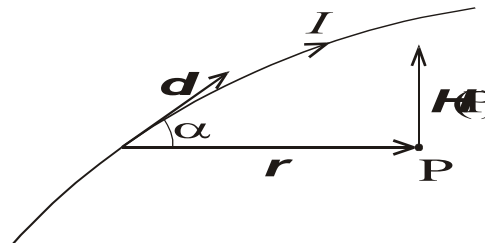
Vektorový potenciál magnetického pole masivního vodiče

$$\mathbf{A}(P) = \frac{\mu}{4\pi} \int \frac{\mathbf{J} dV}{r}$$

Intenzita magnetického pole tenkého vodiče (Biotův-Savartův zákon)

$$\mathbf{H}(P) = \frac{I}{4\pi} \int \frac{d\mathbf{l} \times \mathbf{r}}{r^3}$$

Dovedeme-li určit směr vektoru \mathbf{H} , počítáme pouze jeho velikost ze vztahu

$$H(P) = \frac{I}{4\pi} \int \frac{\sin \alpha}{r^2} dl$$

Intenzita magnetického pole masivního vodiče je dána objemovým integrálem

$$\mathbf{H}(P) = \frac{1}{4\pi} \int \frac{\mathbf{J} \times \mathbf{r}}{r^3} dV$$

4. Metoda zrcadlení

Oprávněnost použití a podstata metody zrcadlení vyplývá z věty o existenci a jednoznačnosti Dirichletovy resp. Neumannovy úlohy pro potenciál. Princip a použití metody je vysvětlen v řešení příkladů **P-78** až **P-84**.